



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 19. Literæ Apostolicæ Clementis XII. Papæ circa bona Ecclesiastica in
ditione Saxonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. „tam Majestas tua, quam dilectissima
 A. C. 1732. „in Christo Filius noster, regius Pri
 „ceps, natustus, satagerent, ne ulli
 „restituendæ alendæque religioni ne
 „cessaria subsidia deessent. Age igi
 „tur Charissime in Christo Fili noster
 „divinum opus ad Dei honorem, v
 „ramque Saxonicæ ditionis tuæ fel
 „citatem, tua auctoritate, pietate
 „sapiencia, pro virili parte urgere
 „promovere ne dubites, operamque
 „magnitudine animi ac virtutis tu
 „dignissimam studiis nostris consoci
 „Interea omnipotentem Deum supp
 „ces poscimus, ut Majestatem tuam
 „regiamque familiam bonis omnib
 „augeat & cumulet, futurum sper
 „tes, ut ex ea ditione, unde cath
 „licæ ecclesiæ superiori tempore luct
 „& vulnera illata sunt, inde præcip
 „profectura sint gaudia. Ac tibi, C
 „rissime in Christo Fili noster, Ap
 „stolicam benedictionem amantissim
 „impertimur. „

§. XIX.

*Litteræ Apostolicæ Clementis P
 circa bona Ecclesiastica in di
 tione Saxonica.*

Pontifex de summo, quo Augustus Sæc. XVIII.

Rex ac Saxonix Elector fervebat, A. C. 1732:
 Religionis studio plurimum confusus,
 ad eundem Regem suas literas Aposto-
 licas jam die nona Julii confectas & a
 triginta quatuor Cardinalibus subscri-
 ptas die prima Augusti transmisit,
 hujus tenoris :

„Sedes Apostolica, pia mater,
 „probe agnoscens assidueque recogni-
 „tans, potissimam curam & sollicitu-
 „dinem suam in fidei Catholicæ, sine
 „qua impossibile est placere Deo, uni-
 „tate ac integritate retinenda, & ani-
 „marum pretioso Christi Domini san-
 „guine redemptarum æterna salute
 „procuranda sitam esse, nihil præter-
 „mittit, aut intentatum relinquit,
 „quod ad eandem fidem, ubi illæsa
 „viget, sartam tectam tuendam, ubi
 „vero collapsa est, restituendam, ipsas-
 „que fidelium animas in viam salutis
 „dirigendas judicat pertinere; ac pro-
 „pterea ab Orthodoxa religione recta-
 „que via deviis & errantibus filiis,
 „quos nunquam obliviscitur, nedum
 „maternum sinum jugiter aperit, sed
 „etiam iter sternit planum, per quod
 „sublatis quibusdam impedimentis,
 „ad Christi ovile atque ad cor facilius
 „redire valeant, prout in Domino con-
 „spicit, salubriter expedire. Quum
 „itas

Sæc. XVIII. „ itaque nos, qui militantis Ecclesie
 A C. 1732. „ atque universi Dominici gregis regi-
 „ men in beatissimo Petro Apostolorum
 „ principe divinitus accepimus, ac iis
 „ Christiani orbis Provinciis pastoralis
 „ vigilantie nostrae studium præcipue
 „ impendere debemus, quæ opem &
 „ operam nostram magis exposcere vi-
 „ deantur, peculiarem atque ab ipsius
 „ Pontificatus nostri primordiis paternæ
 „ considerationis nostræ intuitum dire-
 „ xerimus ad *Ducatum Saxonie*, in
 „ scilicet hæresis postremis hisce temporibus
 „ originem & incrementum sumpsisse digno-
 „ scitur, ac pro cuius reductione a
 „ præscam & Catholicam fidem plures
 „ ex Romanis Pontificibus Prædeces-
 „ soribus nostris præclara cum eorum
 „ nominis laude strenue multumque
 „ allaborarunt, diuque nobiscum ani-
 „ mo reputantes, unde factum sit, quod
 „ tot eorundem Prædecessorum labores
 „ ac collata eum in finem egregia stu-
 „ dia nondum optatos fructus conse-
 „ cuta fuerint, neque impleta ampla
 „ illa spes, quam sancta Dei Ecclesia
 „ collocaverat in reversione ad eju-
 „ sdem Charissimi in Christo Filii
 „ nostri Augusti, Polonæ Regis illu-
 „ stris, ipsius Saxonie Ducis ac sacri
 „ Romani imperii Principis Electoris,
 „ tum dilectissimi in Christo pariter Filii
 „ Fride-

„Friderici Augusti, regii Poloniæ &
 „Electoralis Saxonie Principis, nati
 „sui, qua sibi pollicebatur, futurum,
 „ut reliqui inclytæ stirpis Saxonicæ
 „Principes ac populi ipsius Ducatus
 „monstratam ab iis viam feliciter ini-
 „rent, ac sicuti Saxonicam domum in
 „hæresi amplectenda & fovenda olim
 „secuti fuerant errantem, ita seque-
 „rentur resipiscentem, re accurate
 „perpensa, merito dubitaverimus, id
 „exinde præsertim provenire, quod
 „plerique ægre adduci valeant, ad di-
 „mittenda & relinquenda bona Ec-
 „clesiastica, quæ præteritorum tem-
 „porum injuria ac confusione, dum
 „hæresis in eo Ducatu omnia misceret,
 „occupata ab illis detinentur, utpote
 „qui sine iis bonis, vitæ humanæ sub-
 „sidiis vel commoditatibus, quibus
 „assueti sunt, exuerentur, eorumque
 „filii & familiæ necessaria sustentatio-
 „ne, cui aliunde subvenire nequirent,
 „carere cogerentur, & ad duram pau-
 „pertatem redigerentur. Hinc est,
 „quod nos, quos constituit Dominus
 „super familiam suam, ut tanquam fi-
 „delis servus & prudens Christi patri-
 „monium administraremus, *reductio-*
 „*nem Ducatus dicti ad Catholicæ & uni-*
 „*versalis Ecclesiæ unionem*, totque ani-
 „marum salutem nullis terrenarum re-
 „rum

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

„rum respectibus impediri ac retar-
 „dari debere existimantes, ac proin-
 „de, quæ gentem Saxoniam a vere
 „Religionis proposito, amittendarum
 „facultatum metu incurrendæque mi-
 „seræ egestatis horrore, retrahere pos-
 „sent, submovere volentes, nobisque
 „persuadentes, opus reductionis huius
 „modi eo majores progressus habitu-
 „rum fore, quo amplior uberiorque
 „bonis Ecclesiasticis remittendis nostris
 „& hujus sanctæ Sedis perspecta fuerit
 „benignitas & indulgentia, post mato-
 „ram, quam cum aliquot ex venerabi-
 „libus Fratribus nostris sanctæ Rom-
 „næ Ecclesiæ Cardinalibus, desupe-
 „habuimus, deliberationem nonnu-
 „lorumque Romanorum Pontificum
 „Prædecessorum nostrorum vestigiis
 „necnon menti felicis recordationis
 „Clementis PP. XI. Prædecessoris in-
 „dem nostri nobis apprime nota
 „insistentes, de eorundem venerabi-
 „lium Fratrum nostrorum Consilio &
 „assensu, ac etiam motu proprio & ex
 „certa scientia nostra, deque Aposto-
 „licæ potestatis plenitudine, omnia
 „singula bona Ecclesiastica, cujuscumque
 „quantitatis, qualitatis & valoris,
 „Ducatu Saxonie aliisque ditionibus
 „memorato Augusto regi, uti Saxonie
 „Duci, subjectis consistencia, præterito

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

„rum temporum confusione occupata, sic
 „ut præmittitur, modernis eorum pos-
 „sessoribus seu detentoribus cujusvis sta-
 „tus, gradus, ordinis, dignitatis,
 „conditionis & præeminentiæ fuerint,
 „qui ad Catholicæ Ecclesiæ unitatem jam
 „redierunt, vel in posterum redierint eo-
 „rumque successoribus quibuscumque Catho-
 „licis & in sinceritate Orthodoxæ fidei
 „perseverantibus unacum fructibus
 „perceptis harum serie de specialis
 „dono gratiæ plenarie remittimus, con-
 „donamus, cedimus & relaxamus, dictis-
 „que possessoribus seu detentoribus,
 „eorumque successoribus, ut ipsi de
 „bonis præfatis, tanquam suis pro-
 „priis, tam inter vivos, quam ex caus-
 „sis mortis, aut alias quomodolibet,
 „disponere possint, plenam & liberam
 „tenore præsentium tribuimus facul-
 „tatem & potestatem, neque illos pro
 „parte Sedis Apostolicæ Ecclesiarum,
 „ad quas & quæ bona prædicta olim
 „pertinebant, aut aliorum quorumvis
 „in eis seu ad ea jus vel interesse ha-
 „bentium, seu habere prætendentium,
 „ratione & occasione præmissorum de-
 „super molestari, inquietari, aut per-
 „turbari posse, motu, scientia & po-
 „testatis plenitudine prioribus statui-
 „mus, decernimus & declaramus. Non
 „obstantibus de jure quæsito non tol-
 „lendo,

Sæc. XVIII. „lendo, aliisque nostris & Cancellaria
 A. C. 1732. „Apostolicæ regulis, nec non reco
 „lendæ memoriæ Symmachi, quæ in
 „cipit: *Non licet &c.* ac Pauli secundæ
 „prædecessorum quoque nostrorum
 „*de rebus Ecclesiæ non alienandis*, & qui
 „busvis aliis Apostolicis ac univer
 „sibus provincialibusque & Synodal
 „bus Conciliis editis, generalibus ve
 „specialibus Constitutionibus & ordi
 „nationibus ac quarumcumque eccle
 „siarum, monasteriorum & locorum
 „piorum foundationibus, ac etiam in
 „ramento, confirmatione apostolica
 „vel quavis firmitate alia roboratis, sta
 „tutis & consuetudinibus, privilegia
 „quoque indultis & literis apostolicis
 „in contrarium præmissorum, quomodo
 „libet concessis, confirmatis & in
 „novatis, ceterisque contrariis qu
 „buscumque. Ceterum speramus, eor
 „dem, Augustum Regem & Frieder
 „cum principem Ducatu præfato
 „verum Dei cultum ac orthodoxam
 „fidem, favente & benedicente De
 „mino, redacto, pro eorum singulari
 „in Deum ipsum pietate, ecclesiarum
 „prædicti Ducatus rationes & com
 „moda semper curæ cordique habito
 „ros, & quantum in eis erit, pro
 „moturos.,

„Vole

„ Volumus autem, ut præsentium Sæc. XVIII.
 „ tranſumptis, etiam impreſſis, manu A. C. 1732.
 „ alicujus Notarii Publici ſubſcriptis
 „ & ſigillo perſonæ, in dignitate Ec-
 „ cleſiaſtica conſtitutæ, munitis, ea-
 „ dem prorsus fides in judicio & extra
 „ adhibeatur, quæ ipsis præſentibus
 „ adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel
 „ oſtenſæ. „

„ Nulli ergo omnino hominum li-
 „ ceat hanc paginam noſtræ remiſſio-
 „ nis, condonationis, ceſſionis, de-
 „ creti, ſtatuti, ac declarationis in-
 „ fringere, vel ei aulæ temerario con-
 „ traire; ſi quis autem hoc attentare
 „ præſumpſerit, indignationem omni-
 „ potentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli
 „ Apoſtolorum ejus ſe noverit incur-
 „ ſurum. „

Verum piis hiſce Papæ conatibus
 non reſpondit ſperatæ rei ſuccellus;
 Saxones enim retentis Catholicorum
 bonis Catholicorum fidem amplecti
 noluerunt: Hujus pertinaciæ origo e-
 rat, quod ſaltem potiſſimi de hujus
 fidei veritate, & vera Chriſti Eccleſia
 convicti non eſſent, vel convinci no-
 luerint. Hanc enim, ſi in Religione
 Catholica ſemper exſtitiſſe, & uſque
 ad conſummationem ſæculi immote ac
 illibate exſtituram credidiſſent, utique
 cum D. Petro dixiſſent: *Ecce nos reli-*
giſt, Eccleſ. Tom. LXXIV. H qui-

Sæc. XVIII. *quimus omnia &c.* & haud solliciti
 A. C. 1732. retinendis, sponte ad pedes Christi
 omnia hæc bona non minus promptè
 quam olim Apostoli sua retia, naves
 & telonia abjecissent. Ex hoc defectu
 provenisse videtur, quod aliqui rati-
 culum esse censerent, a Papa dona-
 quæ ipsius non essent, alii propu-
 sum existimabant, suam conscientiam
 & religionem bonorum temporalium
 pretio vendere &c.

§. XX.

*Nova editio vitæ Agnetis, & al-
 rius opusculi de miraculis
 B.V.M. proscripta.*

Jam tertio decimo post Christum
 tum Sæculo prodierat libellus
 vita & revelationibus Sororis Agnetis
 Blanbeck Ord. S. Claræ, quem
 dulo nimis ac incauto calamo con-
 pserat quidam Religiosus ex Ordine
 FF. Minorum: Insuper typi ætate
 me æqualis erat libellus, quem Pote-
 Presbyter ac Monachus *de miraculis
 S. Dei Genitricis Mariæ* publici ju-
 fecerat. Utrumque hoc opusculum
 utpote ob vetustatem blattis ac tineis
 pene exesum solertissimus antiquorum
 Codicum restaurator P. D. Bernar-
 dus Pez in Abbatia Mellicienfi Pro-
 fessus